(NE)RJEŠIV ZADATAK

napisao: Zoran Maljković

Ima već mjesec dana kako sam krenuo u školu. Čak i nije tako loše kako sam se nadao. Ekipa u razredu baš je dobra, svi su veseli unatoč redu koji je učiteljica uvela od prvog dana. Malo mi je neugodno, ali moram priznati i da mi se jako dopada jedna Ljiljana, ali to nikad nikom ne bih priznao. Otkad sam shvatio da mi se ona dopada, morao sam se suočiti s jednim svojim problemom za koji nikako nisam mogao dopustiti da ona za njega dozna.

Ja, naime, ne znam vezati vezice na cipelama, tenisicama, čizmama… ukratko ni na kakvoj obući. Mami i tati je to baš zabavno, smiju mi se i rugaju. Pokušali su nekoliko puta s učenjem, ali nije nikako išlo. Najčešće su mi prsti završili vezani u vezice. Moja se obuća sastojala od niza tenisica na čičak i cipela u koje se samo treba ugurati nogu. A i bio sam sretan svaki put kad pada kiša pa mogu obuti gumene čizme. Mami i tati je i to bilo smiješno jer su tvrdili da cipele na čičak nose male bebe, a one druge neki penzioneri. No meni je to malo roditeljskog sprdanja bilo manji problem od vezanja.

A onda kad sam shvatio da mi se Ljiljana dopada, poželio sam s njom ići iz škole pa mi je palo na pamet da bi ona možda mogla pomisliti da sam mala beba i onaj penzioner i da ne bi rado sa mnom šetala. Zato sam odlučio da mi se kupe prave tenisice, i to one visoke s puno rupica za vezanje kakve sam vidio da nose košarkaši i neki rap-pjevači, pa čak i neki odrasliji učenici koji idu već u drugi razred. Mama i tata su se čudili, ali su pristali. U petak popodne počeo je tečaj vezanja vezica, mama i tata su se smjenjivali u tumačenju i objašnjavanju, ali nije išlo. Noge su mi se već uznojile u novim tenisicama pa smo izvadili vezice i vezali ih oko potkoljenice.

Ali tečaj nije davao rezultata.

U ponedjeljak sam, poslije nastave, morao sjediti i praviti se da dugo spremam školsku torbu dok svi ne izađu iz učionice i krenu kući pa da ja krenem razvezanih tenisica da me nitko ne vidi.

Tako je bilo i u utorak i u srijedu… Svaki bi me put iz učionice izjurila teta Manda, spremačica koja se žurila čistiti. A onda je u petak rekla: – Mali, zašto ti uvik ostaješ zadnji?

Ta teta Manda bila je jako opasna, jedino je ona mogla uvesti red u školskim hodnicima kad bi se svi rastrčali i vikali i kad bi sve bilo puno prašine i buke. Ona bi tako viknula na nas da bismo učas bili u učionicama. Pomislio sam da ne bi bilo pametno lagati opasnoj teti Mandi i priznao sam da ne znam vezati tenisice.

Onda je ona rekla da sjednem s njom u klupu i razvezala svoje plave cipele u kojima čisti i za koje je rekla da se zovu borosane i koje imaju rupica skoro više od mojih tenisica. Rekla mi je da gledam kako ih ona veže i da ja isto tako. Kako s tetom Mandom nije bilo šale, ja sam svoje tenisice uspješno povezao od prve. Ona je rekla da ih ponovno razvežem da vidi jesam li naučio i opet je uspjelo.

– Eto, – rekla je – sad se možeš i oženiti. – i izbacila me iz učionice.

Mama i tata bili su iznenađeni da sam upio povezati tenisice, a ja sam nestrpljivo čekao da prođe vikend da se mogu pridružiti Ljiljani na putu kući. Sve je manje-više išlo po planu, a kad smo došli bliže Ljiljaninoj kući i kad sam je pitao kako joj se dopadaju moje tenisice, ona mi je rekla da su lijepe, ali da bi bilo jednostavnije da si kupim tenisice na čičak jer se one za manje vremena navuku na nogu. Eto, mnogo truda nizašto!

RAZMISLI, POVEŽI, ODGOVORI.

1. Zašto dječak odjednom želi naučiti vezati vezice i nositi visoke tenisice? Možeš odabrati više odgovora.

a) Dosadile su mu tenisice na čičak.

b) Želi se svidjeti Ljiljani.

c) Brine se da bi ga Ljiljana zbog njegove obuće mogla smatrati djetinjastim.

d) Želi izgledati poput starijih učenika koje je primijetio.

2. Dječak zapravo ne zna što Ljiljana misli o tenisicama na čičak. Što iz toga možeš zaključiti? Možeš odabrati više odgovora.

a) Katkad se unaprijed brinemo što će drugi misliti o nama.

b) Možemo pogrešno pretpostaviti što se nekomu sviđa ili ne sviđa.

c) Ljiljana mu je sigurno prije rekla da ne voli takve tenisice.

d) Strah od tuđega mišljenja može utjecati na naše odluke.

3. Poveži događaj s osjećajem koji bi dječak mogao osjećati.

Ne uspijeva naučiti vezati vezice.	olakšanje i ponos
Ostaje posljednji u učionici.	nestrpljenje i uzbuđenje
Pred tetom Mandom uspijeva vezati tenisice.	frustracija i razočaranje
Čeka ponedjeljak da bi išao s Ljiljanom.	nelagoda i strah